

Thylejren af Mie Bruus o.a.

Mie Bruus, Peter Øvig Knudsen, Orla Poulsen, Flemming Skipper og Svend Sørensen
Thylejren
150 sider
Museet for Thy og Vester Hanherrede og Forlaget Knakken

At John Lennon er med i bogen, er lidt ved siden af potten. I hvert fald i konteksten. Rigtig mange tror stadig, at berømmheden med Yoko Ono besøgte lejren og sågar boede i den. Det gjorde han imidlertid ikke. Han boede i et lejet hus i nærheden. Hvorfor er der ikke blevet rettet op på den historie her? Det ville da være helt oplagt. Det virker som om, at John lige er blevet presset ind i en afsnitsoverskrift for så ultrakort at blive nævnt i forbifarten med et referat fra en Ekstrablads-artikel om, at han MÅSKE ville besøge lejren og så igen at blive nævnt en enkelt gang mere andetsteds, da en farmand viste et foto frem, at nu havde den gamle Beatle altså fået klippet sit skæg. Her skulle man nok enten have undladt at nævne John og Yoko eller også have givet den fuld skrue og have forklaret betydningen for omtalen af lejren, selv om John og Yoko aldrig var der fysisk. Og ikke mindst - for dokumentationen og eftertiden om at gøre - have rettet op på folkemundets misforståelse. Lidt underligt kan man mene for en ellers yderst professionel, meget veldisponeret og godt illustreret bog fyldt med overraskelser og livet i den berømte lejr for 40 år siden og idag.

Det er et stykke varmt kød, der hænger og dirrer i Danmarkshistorien, når omtalen går på Thylejren og det alternative samfund, som rigtig mange af os har en side af hjertet fyldt op med at ville forsøge sig med -, og som udsprang af datidens hippiebevægelse, der havde sat en verden i brand og ændret the statements for altid, og som har haft sin andel i, at mure er blevet revet ned, og landes statsoverhoveder har måttet kapitulere. Som så ofte før i verdenshistorien ganske vist.

Det sjove ved at læse bogen er bl.a., at man bliver genereret af al det snak om Hjordemål-besættelsen, altså det med kirken. Hvorfor gør man så det? Det gør man, fordi det er to sider af samme sag. Det fantastiske eksperiment Thylejren kappedes side om side med de absolut ikke eksperimenterende fiskertyper om at give de langhårede et lag tæsk. Og så har vi dramaet kørende. Hvem er skurkene, hvem er heltene, ren farce, men ingen af parterne kan undvære hinanden. Det er ren Gøg og Gokke. Se blot på bogens forside. Fantastisk fanget scene. Og sådan er det inde i bogen. Side op og side ned om det alternative samfund og virkeligt, virkeligt spændende beretninger om, hvad der skete i lejren, hele idégrundlaget, og hvad folk udsatte sig selv for og levede sig selv ind i.

Og så lige pludselig pling, så ser vi et billede af en meget ung dyne-Larsen, der jo kommer fra de kanter, og allerede dengang havde næse for en god forretning. Og så får vi historien om, hvordan han bar sig ad med at samle gode skillinger fra Thy-lejrens beboere. Hvorfor historien så skal ende med at blive en længere afhandling af Larsens gøren og laden med ridderkors, 15.000 ansatte og en bog om sig selv, det har vi givet mange gæt. Men for retfærdigheden i bogen her må det blive, at det, der måske inderst inde tiltrak Lars Larsen ved Thylejren ikke var pengene, men det genkendelige fra hans egen barndoms fattige opvækst i Thy, der på en eller anden bagvendt måde endte med i HANS volumen, penge og omsætning, at gøre ham lige så rig, som Thylejren gennem årene har været på ånd og rækkevidde ind i kultur og livsform.

En absolut læseværdig bog om hele forløbet, før, under og efter Thylejrens tilblivelse, hvad der sker med den idag, hvordan politikerne vedtog særloven om Thylejren. Tilsat en lang, lang række af fantastiske og unikke stemningsbeskrivelser og billeder fra et alternativt samfund, der har sin store mission ved simpelthen bare at være tilstede som model og vejviser for de kamre i vore hjerter, der lejlighedsvis trænger til totalt at gøre op med, hvordan man opfører sig, og hvordan man når ud over, hvad man troede var muligt.